

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theses Vniversae Theologiae Speculativæ, Sacramentalis,
& moralis**

Petrus <a Sancto Josepho>

Coloniæ, 1648

De Extrema Vnctione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42284

Ref. 9. Opera bona & meritoria quæ adveniente peccato mortali, fuerant mortificata, eo per pœnitentiam ablato reviviscunt.

Unde est discriminẽ inter bona, & mala opera; quòd hæc per pœnitentiam abolentur: illa verò semper manent in acceptatione divina, & peccatum superveniens eorum tantum impedit effectum.

Ref. 10. Homo per pœnitentiam recuperat omnem gratiam deperditam, & totum jus ad gloriam, quod ex præcedentibus meritis sibi comparaverat.

Gratia quæ confertur ratione contritionis, ut dispositio est, datur juxta modum illius: non autem quæ datur ratione contritionis, ut est removens prohibens.

Ref. 11. Merita omnia mortificata redeunt, per quantumvis minimam contritionem homo resurgat.

Quo fit ut merita omnia reviviscant, statim atque homo elicit actum contritionis.

Item ut homo, qui post peccatum mortale justificatur, resurgat semper ad majorem gratiam, quam unquam habuerit.

DE EXTREMA-UNCTIONE.

CAP. VIII. **E**Xtrema Unctio est sacramentum novæ legis à Christo institutum inchoative in nocte cœnæ, & consummative post Resurrectionem.

Ref. 1. **E**væ legis à Christo institutum inchoative in nocte cœnæ, & consummative post Resurrectionem.

Ref. 2. Materia remota hujus sacramenti est oleum olivarum, ab Episcopo benedictum.

Proxima verò illius materia est unctio ex tali oleo: at benedictio Episcopi non est forma, sed materiæ preparatio.

Requiruntur septem Unctiones, nempe oculorũ, aurium, narium, oris, manuum, pedum, & renum, Ductamen posteriores omittuntur in foeminis.

Non est de essentia sacramenti, ut Unctiones fiant ordine jam dicto, & in necessitate sufficit si ungetur unus oculus, una auris, &c.

Ref. 3.

Res. 3. Hæc est forma Extremæ-Uñtionis; Per istam sanctam Uñtionem, & suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Deus quicquid peccasti per visum auditum gustum odoratum, & tactum.

Quæ forma est deprecatoria: ita ut sacramentum non valeat, si adhibeatur forma indicativi modi, sine oratione.

Illæ particule, & suam piissimam misericordiam, non sunt essentielles, nec videntur de præcepto; non tamen sunt prætermittendæ.

In gravi necessitate sufficeret, uniendo omnes sensus, semel dicere, per istas sanctas Uñtiones, indulgeat tibi Deus quicquid peccasti.

Res. 4. Sacerdos est minister hujus sacramenti, isque omnino necessarius, ita ut in nullo casu validè à non sacerdote administrari queat.

Simplex sacerdos jurisdictione carens, potest validè hoc sacramentum administrare: non tamen licitè, sine licentia Parochi.

Religiosi qui sine licentia Parochi, vel expressa, vel probabiliter præsumpta, hoc sacramentum secularibus ministrare præsumunt, ipso facto excommunicantur.

Res. 5. Potest hoc sacramentum à pluribus validè confici, si unus aliquam Uñtionem efficiat, & formam ei respondètem proferat: aliter verò reliquum perficiat.

Et ita posset in gravi necessitate perfici, ut si sacerdos postuam aut alteram Uñtionem, & formas ei respondentes, interiret.

Imò si periculum esset; ne omnia possent ab uno perfici, posset unus unum sensum ungere; & alius simul alium diversæ rationis.

Res. 6. Habentes curam animarum tenentur hoc sacramentum administrare suis subditis, quando necessitas postulat.

Imò defectu Pastoris, tenetur quilibet simplex sacerdos, ex charitate hoc sacramentum administrare, si

re, si potest sine gravi incommodo, aut periculo.

Tempore pestis tenetur Parochus hoc sacramentum ministrare, si potest sine vitæ periculo.

Res. 7. Infantes non sunt capaces hujus sacramenti, sed tantum adulti, qui vel habent actu, vel aliquando habuerunt usum rationis.

Res. 8. Hoc sacramentum validè conferri non potest, nisi a grotis graviter laborantibus, & in probabili vitæ periculo constitutis.

Ad hoc sacramentum administrandum, non est expectandum tempus in quo a groti salus est omnino desperata.

Imò graviter peccant, qui expectant donec a grotus omni rationis usu destitutus sit.

Hoc sacramentum iterari potest, non modo in variis infirmitatibus sed etiam in eadem, si pluries vitæ periculum imminet.

Non est obligatio sumendi hoc sacramentum, sub peccato mortali; est tamen peccatum veniale, illud ex negligentia prætermittere.

Res. 9. Hoc sacramentum confert gratiam habitalem cum auxiliis proportionatis ad roborandum animum a groti.

Confert etiam remissionem peccatorum, non quidem tantum per accidens, sed ex secundaria intentione ipsius institutionis.

Unde potest facere ex attrito contritum, & justificare eum qui bona fide ungitur cum sola attritione, putans se esse contritum: aut postquam cum attritione sensibus destitutus est.

Res. 10. Rursus inter effectus hujus sacramenti numerari potest remissio pœnæ, quæ culpâ remissâ remanet.

Cæterum prædicti effectus non conferuntur partialiter post singulas Unctiones, sed totaliter postquam totum sacramentum consummatum est.

Tantum hæc Unctio confert sanitatem corporis, si id salutis infirmi juxta ordinem à divina providentia statutum, expedierit.